

La mort és la mort

I ara jo que tenia un fill, no tinc res; ara tinc setanta anys i cap fill

Foto: neptunauta

Si se't mor un fill, se't mor un fill, i és igual que sigui petit o gran, perquè un fill és un fill, una mare és una mare i la mort és la mort. Tant se li'n fot a la mort l'ordre familiar de la mort, i si ha saltat una generació, tant se li'n fot. I ara jo que tenia un fill, no tinc res; ara tinc setanta anys i cap fill. I ja ho sé, ja sé que pensareu que almenys el meu fill va viure anys, i dels bons, i ja sé que hi ha d'altres fills que moren només néixer, o fins i tot no arriben a néixer, o moren de petits, i ja sé com de dolorós pot ser, però un fill és un fill, una mare és una mare i la mort és la mort, i ja me n'he cansat, de buscar-ne la part positiva, què se n'ha fet, del dol de tota la vida, que ningú no el qüestionava, que tothom el respectava i calava fins a la roba? I ja ho sé, que ho fan per mi, perquè pugui tirar endavant; ho sé tot, jo!, no em queda res per saber i aprendre, que fins i tot la mort d'un fill he après, què m'heu de dir!

I quan el fill ja estava molt malalt i es devia sentir la mort ben propera, em va demanar que el vestís amb el jersei que li vaig regalar pel seu sant, uns dies abans de la mort, i jo vaig dir, au va, no diguis ximpleries, i li va quedar una cara tan seriosa que em va deixar pansida, pensant i pensant. Era un jersei que encara no havia estrenat, i vaig pensar que seria massa trist estrenar-lo mort, i ho pensava i era una idea que no podia treure'm del cap, i al final, vet-ho aquí, no va

tenir temps d'aixecar-se del llit, que va morir i no em va quedar més remei que fer-li cas, amb tanta mala sort que el jersei no era ben bé de la seva mida, perquè s'havia aprimat moltíssim, i semblava un sac de patates... i oh, de veritat, quina pena, em feia una pena... i el meu home deia que quines coses de preocupar-se, només era un jersei, però havia sigut un desig del meu fill, com si sabés que moriria ben aviat... es veu que un, quan ha de morir per malaltia, ho sap abans que ningú, abans que els metges fins i tot, perquè ja és més a prop de Déu que de la seva mare, de mi, que soc la seva mare i ara ja no soc mare de ningú.